

[Grethe Philip.]

ket omfang kommunerne følger de tal, der er angivet som retningslinje i cirkulæret. For min del må jeg sige, at jeg ville stille mig overordentlig positivt, hvis man gik et skridt videre og ikke alene gav det som vejledende regler, men faktisk fastsatte det som en obligatorisk regel for kommunerne, selv om jeg godt er mig bevidst, at vi dermed griber noget ind i kommunernes frie adgang til selv at bestemme. Dette sidste spørgsmål vil jeg mene at vi bl. a. kan drøfte i et udvalg.

I øvrigt kan jeg give mit partis tilslutning til, at vi vil se meget åbent og positivt på lovforslaget.

Anders Uhrskov: Fru Grethe Philip sagde, at det er en appelsin i turbanen at få sit barn i en børneinstitution, og det er det såmænd også, men det er efterhånden ved at blive en halvdyr appelsin, må man tilføje.

Den forhøjelse af forældrebetalingen, der her er tale om, begrundes på forskellig måde, og jeg tror, at fru Clara Muncks begrundelse var meget karakteristisk. Vi har givet børnetilskud, blev der sagt, derfor er det rimeligt — blev der ikke sagt — at vi tager dem delvis tilbage ad denne vej. For det er jo det, det kan siges at dreje sig om her. Og den forhøjelse, der er tale om, er ikke så helt lille endda; de 10 kr. om måneden på vuggestuer og 5 kr. om måneden i børnehaver kan nemt i et budget med en 2-3 børn komme til at blive til en hel del penge.

Der er samtidig tale om, at det netop er de unge, der kommer til at blive ramt af det, unge som i forvejen på grund af boligsituationen, fordi de er nødt til at flytte ind i det nye og det dyre boligbyggeri, sidder hårdt i det, unge, der også betaler deres skat, som har de dyre transportudgifter, og som altså nu skal til at betale ekstrabeløb for at få børnene i daginstitutioner.

Der er talt om, at indtægtsgrænsen for bevarelse af friplads skal forhøjes. Jeg vil egentlig tro, at den skal særdeles højt op. Ikke mindst i Københavns omegnskommuner vil der være et område, hvor den skal særdeles højt op, for at disse stigninger ikke skal mærkes ganske kraftigt. For de budgetter, man kører med de fleste steder hos yngre folk, der sidder med den dyre husleje, er

budgetter, der slet ikke er beregnet til at tage sådan et skrald ekstra.

Forslaget kommer egentlig også det spørgsmål ved, om vi igennem lovgivningen skal forsøge at give den kvindelige arbejdskraft mulighed for at gå ud på arbejdsmarkedet, eller vi igennem lovgivningen skal presse den til at blive hjemme. Der var mange, der efter det skattefrie år stod og skulle til at vælge, om de ville fortsætte ude på arbejdsmarkedet eller ikke ville det. Man må bestandig, når man gennemfører noget, der vedrører den slags områder, gøre sig klart, om det er love, der trækker i retning af at tilskynde den kvindelige arbejdskraft til at blive hjemme eller tilskynde den til at tage ud på arbejdsmarkedet. Det foreliggende lovforslag hører til den type lovgivning, der animerer til at blive hjemme.

En anden ting, som også er vigtig, er noget af det, der har været inde i diskussionen i snart en årrække om motiverne for at sætte børn specielt i børnehaver. Det er efterhånden klart, at det ikke bare er af sociale grunde, man opretter og driver børnehaver, men at der også er pædagogiske grunde til, at man gerne vil have børn i børnehaver. Det er konstateret, at det er simpelt hen noget, børnene har godt af, det er noget, de trives ved, det er noget, der er et godt og naturligt led i deres udvikling. Dette lovforslag trækker heller ikke i retning af den målsætning at lade de pædagogiske behov være det, der bestemmer, hvorvidt man sender børn i børnehaver.

Jeg tror også, der er et aspekt yderligere — det er en ganske urimelig forhøjelse i øvrigt — og det er hele problemet, som man så tit har talt om, med den erhvervsaktive del af befolkningen, som bærer denne umådelig store byrde til fordel for de gamle, til fordel for de unge, til fordel for dem, der på en eller anden måde ikke er erhvervsaktive. Det tales der så meget om, og det hænger muligvis sammen med, at man har et meget snævert skattegrundlag, således at beskatningen ofte kan føles som en meget tung byrde. I alt fald er det givet, at den aktive del af befolkningen bærer en stor byrde. Men man skulle måske også prøve at se på, hvordan byrden er fordelt inden for denne aktive befolkningsgruppe, om den ikke i virkeligheden er fordelt rent aldersmæssigt i meget